

Luonnos 28.6.2017

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain, ennakkoperintälain sekä verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 9 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettaviksi rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annettua lakia, ennakkoperintälakia sekä verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annettua lakia.

Rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetussa laissa muutettaisiin hallintarekisteröidystä osakkeesta saadun osingon verottamista koskevia määräyksiä ja niitä edellytyksiä, joilla osinkoon voisi soveltaa kansainvälisen sopimuksen määräyksiä. Hallintarekisteröidyistä osakkeista saatujen osinkojen verotuksen niin sanotusta yksinkertaistetusta menettelystä ehdotetaan luovuttavan. Kansainvälisen sopimuksen soveltamisen edellytyksenä olisi aina, että osingon maksaja varmistaa, että osingon saajaan voidaan soveltaa verosopimuksen osinkoa koskevia määräyksiä. Verohallinto saisi näin mahdollisimman kattavasti yksilöidyt tiedot osingon saajista.

Ennakkoperintälakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siihen lisätään säännös, jonka mukaan Suomessa asuvan tunnistamattoman verovelvollisen saamasta osingosta tulee toimittaa 50 prosentin ennakonpidätys. Ehdotetuilla muutoksilla pyritään varmistamaan, että osingon maksaja saa pääsääntöisesti aina tiedon siitä, onko osingon saaja Suomessa asuva, jolloin ennakonpidätys olisi näissä tilanteissa mahdollista.

Lisäksi ehdotetaan muutettavaksi ulkomaisten omaisuudenhoitajien rekisteri säilyttäjärekisteriksi. Hallintarekisteröidyn osakkeenomistajaa lähinnä olevan säilyttäjän on rekisteröidyttävä rekisteriin, jotta osakkeen omistajalle voidaan antaa kansainvälisen sopimuksen mukaiset veroodet osinkoa maksettaessa. Jos veroa jäisi perimättä rekisteröityneen säilyttäjän laiminlyönnin johdosta, se olisi vastuussa perimättä jääneestä verosta. Rekisteröidyn säilyttäjän asuinvaltion on oltava Euroopan unionin alueella tai sellaisella lainkäyttöalueella, josta veron periminen on mahdollista kansainvälisen sopimuksen nojalla. Rekisteröimättömän säilyttäjän asiakkaalle verosopimuksenmukaiset edut voitaisiin myöntää osinkoa maksettaessa siten, että säilyttäjäketoissa alempana oleva rekisteröitynyt säilyttäjä toimittaa vaadittavat tiedot maksajalle. Tämä edellyttäisi, että rekisteröitynyt säilyttäjä olisi sopinut osakkeenomistajaa lähinnä olevan säilyttäjän kanssa siitä, että se saa osakkeenomistajaa koskevat tarvittavat tiedot ja välittää ne maksajalle. Samalla rekisteröitynyt säilyttäjä sitoutuu vastaamaan myös näiden tietojen oikeellisuudesta.

Lait ovat tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2018. Hallintarekisteröidyille osakkeille maksettavien osinkojen lähdeverotusta ja ennakonpidätystä koskevia säännöksiä sovellettaisiin ensimmäisen kerran osinkoon, joka maksetaan 1 päivänä tammikuuta 2018 tai sen jälkeen. Säilyttäjät voisivat hakea rekisteröitymistä säilyttäjärekisteriin 6 kuukautta ennen lain soveltamisen alkamista. Rekisteröinti ulkomaisten omaisuudenhoitajien rekisteriin päättyisi tämän lain soveltamisen alkaessa.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ	1
SISÄLLYS	2
YLEISPERUSTELUT	3
1 JOHDANTO	3
2 NYKYTILA	4
2.1 Lainsäädäntö ja verotuskäytäntö	4
Osakeomistuksen hallintarekisteröinti	4
Lähdevero osingosta	5
Lähdevero hallintarekisteröidylle osakkeelle maksettavasta osingosta	5
Suomessa asuvan henkilön tulovero julkisesti noteeratusta yhtiöstä saadusta osingosta ..	7
2.2 Kansainvälinen kehitys sekä ulkomaiden ja EU:n lainsäädäntö	7
2.2.1 FISCO-työryhmä ja komission suositus	7
2.2.2 OECD ja TRACE	8
2.2.3 Kansainvälinen kehitys automaattisessa tietojenvaihdossa	8
2.2.4 Ulkomaiden lainsäädäntöä	9
2.3 Nykytilan arviointi	9
3 ESITYKSEN TAVOITTEET JA KESKEISET EHDOTUKSET	10
4 ESITYKSEN VAIKUTUKSET	11
4.1 Taloudelliset vaikutukset	11
4.2 Vaikutukset viranomaisten toimintaan	12
5 ASIAN VALMISTELU	12
5.1 Valmisteluvaiheet ja -aineisto	12
5.2 Lausunnot ja niiden huomioon ottaminen	12
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	13
1 LAKIEHDOTUSTEN PERUSTELUT	13
1.1 Lähdeverolaki	13
1.2 Ennakkoperintälaki	15
1.3 Verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annettu laki	15
2 VOIMAANTULO	15
LAKIEHDOTUKSET	16
rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta	16
ennakkoperintälain muuttamisesta	18
verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 9 §:n muuttamisesta	19
LIITE	20
RINNAKKAISTEKSTIT	20
rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta	20
verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 9 §:n muuttamisesta	23

YLEISPERUSTELUT

1 Johdanto

Lailla 970/2005 muutettiin rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annettua lakia (629/1978), jäljempänä *lähdeverolaki*, siten, että hallintarekisteröidylle osakkeelle maksettavasta osingosta voitiin periä lähdeveroa 15 prosenttia tai verosopimuksen edellyttämä tätä suurempi määrä, jos maksajan riittävän huolellisesti varmistaman tiedon mukaan osingon saajaan voidaan soveltaa verosopimuksen osinkoa koskevia määräyksiä (ns. yksinkertaistettu menettely). Maksaja voi tällöin periä lähdeverolakia alemman verosopimuksen mukaisen lähdeveron lopullista edunsaajaa koskevan veromaatiedon perusteella. Jos verosopimuksen mukainen verokanta on alempi kuin 15 prosenttia, verosopimuksen soveltaminen edellyttää, että maksaja selvittää lopullisen saajan henkilötiedot ja toimittaa ne Verohallinnolle.

Hallituksen esityksessä 118/2005 vp. todetaan vaikutusten arvioimisen yhteydessä, että järjestelmän vaikutuksia muun muassa pääomamarkkinoiden kehitykseen, verotulojen kertymään ja verotuksen oikeellisuuteen sekä yleisesti että yksittäistapauksissa seurattaisiin esimerkiksi Verohallituksen antamien raporttien perusteella. Verohallinto on julkaissut kesällä 2010 raportin nimeltä *Hallintarekisteröidylle osakkeenomistajille maksettujen osinkojen lähdeveromenettelyn yleisanalyysi*. Raportissa todetaan verovalvontaa vaikeuttavaksi muun ohessa lähdeveron yksinkertaistettu ilmoitusmenettely ja osin epäselväksi koettu verovastuu.

Lähdeverolain muutoksen jälkeen on sekä Euroopan unionissa että Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestössä (OECD) selvitetty arvopapereista saatavien tulojen verotusprosesseja rajat ylittävissä tilanteissa ja annettu suosituksia.

Euroopan komissio on lokakuussa 2009 antanut suosituksen (K(2009)7924 lopullinen) lähdeveron alentamiseen sovellettavista menettelyistä. Suosituksessa ehdotetaan parannuksia menettelyihin, joita jäsenvaltiot soveltavat myöntäessään yhteisössä asuville sijoittajille kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehtyjen sopimusten tai kansallisen lain nojalla alennuksia rajat ylittävästä arvopaperituotosta kannettavasta lähdeverosta.

OECD:ssä on tehty vastaavaa työtä TRACE-työryhmässä, jonka pohjalta tammikuussa 2013 OECD julkaisi TRACE Implementation Package -nimisen mallin valtioille, jotka haluavat soveltaa niin sanottua Authorised Intermediary (AI) -järjestelmää. TRACE on hyvin yksityiskohtainen kokonaisuus, jossa on yhdistetty verosopimusten mukaisten etujen antaminen arvopaperin tuottoja maksettaessa sekä verotuksessa tarvittavien tietojen toimittaminen.

Edellä mainitun kansainvälisen kehityksen lisäksi verotusta koskeva finanssilititietojen automaattisen vaihtamisen mahdollistava yhteinen tietojenvaihtostandardi (Common Reporting Standard - CRS) on muuttanut olennaisesti mahdollisuuksia saada tietoa hallintarekisteröidylle osakkeille maksettujen osinkojen suomalaisista saajista tai tällaisten osakkeista saaduista myyntituloista. Finanssilaitokset joutuvat jo nyt selvittämään asiakkaitensa henkilöllisyyden ja verotuksellisen asuinvaltion. Näiden prosessien olemassaolo edistää myös rajoitetusti verovelvollisten tunnistamista ja tietojen toimittamista lähdevaltion.

Eduskunnan hyväksyessä hallituksen esityksen eduskunnalle laiksi arvo-osuusjärjestelmästä ja selvitystoiminnasta sekä eräksi siihen liittyviksi laeiksi (HE 28/2016 vp.), se samalla edellytti, että valtioneuvosto ryhtyy viipymättä valmistelemaan lainsäädäntöä, jolla mahdollistetaan veroviranomaisten kattava tiedonsaanti hallintarekisteröidyistä osakkeista osinkoa saavista lopullisista edunsaajista. Lausuman mukaan tämän toteuttamiseksi ennakkoperintälakiin tulee li-

sätä säännös, jonka mukaan Suomessa asuvan tunnistamattoman verovelvollisen saamasta osingosta tulee toimittaa 50 prosentin ennakonpidätys.

Verohallituksen selvityksen sekä kansainvälisten suositusten ja kehityksen sekä eduskunnan lausuman johdosta ehdotetaan Suomen nykyiseen järjestelmään muutoksia, jotka yhdenmu-kaistavat Suomen lähdeverotusta kansainvälisten suositusten mukaiseksi sekä tehostavat vero-valvontaa. Hallintarekisteröidyistä osakkeista saatujen osinkojen verotuksen yksinkertaistettu menettely ehdotetaan poistettavaksi ja lisäksi ehdotetaan, että Suomessa asuvan tunnistamat-toman verovelvollisen saamasta osingosta tulisi toimittaa 50 prosentin ennakonpidätys. Sa-malla laajennettaisiin vastuuta perimättä jääneestä verosta koskemaan eräissä tilanteissa myös rekisteröityä säilyttäjää. Tavoitteena olisi, että Verohallinto saa tiedon käytännössä kaikista osingon saajista.

2 Nykytila

2.1 Lainsäädäntö ja verotuskäytäntö

Osakeomistuksen hallintarekisteröinti

Arvopaperien sijoitustoiminta on luonteeltaan kansainvälistä ja pääomat liikkuvat rajojen yli sekä EU:ssa että sen ulkopuolella. Arvopaperien moniportaisen hallinnan keskeinen elementti on sijoitusvarallisuuden hallinnointi valtioiden rajojen yli säilyttäjien avulla. Jos kaikkialla olisi käytössä ainoastaan arvopaperien suora hallinta, sijoittaja joutuisi avaamaan arvopaperiti-lin kaikissa niissä arvopaperikeskuksissa, joissa liikkeeseen laskettuihin arvopapereihin hän haluaa sijoittaa. Lisäksi hän voisi käyttää arvopapereiden säilytykseen vain sellaista säilyttä-jää, joka on osapuolena edellä mainitussa arvopaperikeskuksessa. Kun käytössä on hallintare-kisteröinti, sijoittaja voi hyödyntää omaa säilyttäjäpankkiaan, joka voi puolestaan oman säily-tysketjunsä kautta ohjata sijoituksen mihin tahansa. Näin sijoittaja voi omistaa ja hallinnoida arvopapereita ympäri maailmaa käyttäen yhtä säilyttäjää.

Arvopaperikaupankäynnin ketju muodostuu arvopaperin liikkeeseen laskeneesta liikkeeseen-laskijasta, markkinapaikasta, sijoittajasta ja tämän mahdollisesti käyttämästä arvopaperinvälit-täjästä, arvopaperikaupan selvityksen osapuolista ja arvopaperin säilytyksestä.

Sijoittaja tekee arvopaperikauppoja pääsääntöisesti antamalla arvopaperikaupasta toimeksiän-non arvopaperinvälittäjälleen, joka pyrkii toteuttamaan kaupan toimeksiannon mukaisesti.

Arvopaperinvälittäjä tarjoaa asiakkaalleen sijoituspalvelua ja toteuttaa asiakkaansa kannalta edullisimman toimeksiannon ja välittää tiedot edelleen selvitystoimintaa harjoittavalle yhtei-sölle. Arvopaperien omistusmuutosta ja rahansiirtoa koskevat tiedot kirjataan edelleen sen ar-vopaperikeskuksen arvo-osuusjärjestelmään, johon arvopaperin liikkeeseenlaskija on arvopa-perin liittänyt. Moniportaisessa säilytyksessä olevien arvopaperien sijoittajakohtaiset merkin-nät toteutetaan säilyttäjän tasolla.

Sijoittaja antaa arvopaperinsa säilyttäjän säilytettäväksi, jolloin säilyttäjä voi käyttää joitakin sijoittajalle kuuluvia oikeuksia. Säilyttäjiä voivat olla esimerkiksi luottolaitokset, sijoituspal-veluyritykset ja arvopaperikeskus. Säilyttäjä voi antaa arvopaperit edelleen säilytettäväksi niin sanotulle alisäilyttäjälle, jolloin säilyttäjiä on ketjussa useita (niin sanottu arvopaperien moni-portainen säilytys). Hallintarekisteröinti eli arvo-osuuden kirjaaminen hallintarekisteröinnin

hoitajan nimiin omistajan sijaan arvo-osuusjärjestelmään on arvopaperien moniportaista hallintaa.

Suomalaisten sijoittajien omistamat suomalaisen liikkeeseenlaskijan liikkeeseen laskemat osakkeet saadaan kirjata ainoastaan sijoittajan omalla nimellä olevalle suomalaisessa arvopaperikeskuksen järjestelmässä olevalla arvo-osuustilille.

Ulkomaiset sijoittajat sijoittavat Suomen markkinoille pääasiassa ulkomaisten pankkien kautta. Ulkomaiset pankit puolestaan säilyttävät hallinnoimiaan osakkeita hallintarekisteröidyillä tileillä suomalaisissa säilyttäjäpankeissa. Kaikki ulkomaiset pankit eivät kuitenkaan ole suorassa asiakassuhteessa suomalaiseen säilyttäjäpankkiin vaan toimivat toisten säilyttäjäpankkien välityksellä. Säilyttäjäpankkien asiakassuhteet muodostavat siten usein säilytysketjun, joka perustuu osakkeiden hallintarekisteröintiin.

Lähdevero osingosta

Lähdeverolain 7 §:n 4 kohdan mukaan lähdevero osingosta on 30 prosenttia, kun saaja on muu kuin pykälän 2 kohdassa tarkoitettu rajoitetusti verovelvollinen yhteisö.

Jos vieraan valtion kanssa tehdyssä sopimuksessa tai muussa kansainvälisessä sopimuksessa, johon Suomi on liittynyt, on tulon tai varallisuuden verottamista koskevia määräyksiä, lähdeverolain 1 §:n 3 momentin mukaan lähdeverolakia sovelletaan kuitenkin vain silloin, kun mainituista määräyksistä ei muuta johdu.

Lähdeverolain 10 §:n mukaan lähdeveroa perittäessä on noudatettava lähdeverolain 1 §:ssä tarkoitettun kansainvälisen sopimuksen määräyksiä, jos tulon saaja ennen suorituksen maksamista esittää maksajalle selvityksen kotipaikastaan ja muista sopimuksen soveltamisen edellytyksistä. Selvityksenä tulon saaja voi esittää lähdeverokortin taikka ilmoittaa nimensä, syntymäaikansa ja mahdollisen muun virallisen tunnistetietonsa sekä osoitteensa kotivaltiossaan.

Lähdevero hallintarekisteröidylle osakkeelle maksettavasta osingosta

Poiketen siitä, mitä lähdeverolain 10 §:ssä säädetään, peritään hallintarekisteröidylle osakkeelle maksettavasta osingosta lähdeveroa sovellettavan verosopimuksen mukaisesti 15 prosenttia tai enemmän, jos maksaja on riittävän huolellisesti varmistanut, että osingon saajaan sovelletaan kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskevan sopimuksen osinkoa koskevia määräyksiä (niin sanottu yksinkertaistettu menettely). Jos verosopimuksen mukainen lähdeverokanta on alle 15 prosenttia, maatiedon lisäksi maksettaessa on oltava myös selvitys saajasta, joka tulee antaa Verohallinnolle vuosi-ilmoituksen yhteydessä. Käytännössä toimija on voinut periä heti lähdeverolain mukaisen 30 prosentin veroa ja sitten, kun on ennen maksuvuoden päättymistä saanut tarvittavat tiedot, oikaissut kausi-ilmoitustaan soveltaen alemmaa verosopimuksen mukaista verokantaa.

Selvityksenä osinkoa koskevien määräyksen soveltumisen riittävän huolellisesta varmistamisesta pidetään sopimusta, jossa joko tilinhoitajayhteisö tai tilinhoitajayhteisön asiamies ja ulkomainen omaisuudenhoitaja sopivat hallintarekisteröidyn osakkeen säilyttämisestä. Sopimuksen mukaan tilinhoitajayhteisön asiakkaan, josta laissa käytetään nimitystä ulkomainen omaisuudenhoitaja, tulee ilmoittaa osingonjakoa varten osingon saajan verotuksellinen asuinvaltio sekä se, voidaanko saajaan soveltaa kyseisen verosopimuksen osinkoa koskevia määräyksiä vai onko saaja mahdollisesti oikeudelliselta muodoltaan yhtiö, joka on verosopimuksessa poikkeuksellisesti suljettu näiden määräysten soveltamisalan ulkopuolelle.

Lisäksi omaisuudenhoitaja sitoutuu ilmoittamaan näissä olosuhteissa tapahtuneista muutoksista sekä pyydettyä ilmoittamaan osingon saajan nimi, syntymäaika, mahdollinen muu virallinen tunnistetieto ja osoite kotivaltiossa sekä toimittamaan asianomaisen valtion veroviranomaisen antama todistus osingon saajan verotuksellisesta asuinvaltiosta.

Lähdeverolaissa edellytetään siis, että osingosta peritään lähdevero hallintarekisteröidyn arvo-osuustilin ulkomaisen tilinhaltijan ilmoittaman veromaatiedon mukaisesti. Veromaatieto perustuu järjestelyyn, jossa säilytysketjun ensimmäinen ulkomainen säilyttäjäpankki ilmoittaa kotimaiselle säilyttäjäpankille asiakkaidensa verotuksellisen asuinvaltion ja sen, ovatko nämä asiakkaat oikeutettuja verosopimusten mukaiseen verokohteluun. Käytännössä tämä tapahtuu siten, että tilinavauksen yhteydessä ulkomainen säilyttäjäpankki määrittää sen, säilytetäänkö arvo-osuustilillä osakkeita asiakkaille, joille maksettaviin tuotonmaksuihin ei sovelleta verosopimusta, tai jos loppuasiakkaat ovat oikeutettuja verosopimusetuihin niin, mikä verosopimus tulee sovellettavaksi. Yksi ulkomainen säilyttäjäpankki hallinnoi yleensä useita eri hallintarekisteröityjä arvo-osuustilejä, joilla säilytetään osakkeita eri verostatuksen omaaville loppuasiakkaille esimerkiksi veromaittain ryhmiteltyinä.

Tiedonvälityksen asiakkaiden verostatuksesta mahdollistaa hallintarekisteröintiin perustuva säilytysketju, jossa tieto loppusaajan verotuksellisesta asuinvaltiosta välittyy säilyttäjäportaiden välillä. Osinko maksetaan säilytysketjussa siten, että tieto seuraavasta maksunsaajasta on vain edellisellä, maksun eteenpäin välittävällä portaalla. Näin ollen tarkka tieto suorituksen lopullisesta saajasta on ainoastaan sillä säilyttäjällä, johon lopullisella saajalla on asiakassuhde.

Lisäksi edellytetään, että ulkomaisen omaisuudenhoitajan kotipaikka on sellaisessa valtiossa, jonka kanssa Suomella on kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskeva sopimus. Omaisuudenhoitajasta on myös oltava osingonjakohetkellä merkintä Verohallinnon ylläpitämässä ulkomaisten omaisuudenhoitajien rekisterissä.

Tilinhoitajayhteisön tai tämän asiamiehen on lain 10 b §:n 4 momentin nojalla pyynnöstä toimitettava hallintarekisteröidyn osakkeen liikkeeseenlaskijalle 2 momentissa tarkoitettu sopimus tai siitä kopio siltä osin kuin sopimus sisältää 2 momentissa tarkoitettuja tietoja

Lähdeverolain 10 c §:n mukaan merkintä ulkomaisesta omaisuudenhoitajasta ulkomaisten omaisuudenhoitajien rekisteriin tehdään omaisuudenhoitajan hakemuksesta. Hakemuksessa on ilmoitettava hakijan yksilöimiseksi tarpeelliset tiedot ja yhteystiedot. Lisäksi hakijan on vakuutettava, että sen tekemät hallintarekisteröityjen osakkeiden säilyttämistä koskevat sopimukset täyttävät 10 b §:n 2 momentin edellytykset.

Rekisteristä voidaan poistaa se, joka jättää olennaisella tavalla noudattamatta 10 b §:n 2 momentissa tarkoitettujen sopimuksen ehtoja tai tiedonantovelvollisuuksia koskevia säännöksiä, sekä se, joka sitä pyytää. Rekisteriin voidaan jättää merkitsemättä hakija, jonka voidaan olettaa aiempien laiminlyöntien perusteella olennaisesti laiminlyövän edellä tarkoitettujen velvollisuuksien. Rekisteriin sovelletaan soveltuvin osin, mitä ennakkoperintälaissa (1118/1996) säädetään ennakkoperintärekisteristä.

Jos maksajalla ei ole vuosi-ilmoitusta antaessaan käytettävissään tietoja osingon saajasta, vuosi-ilmoituksella annetaan ulkomaisen omaisuudenhoitajan tiedot. Kotivaltioksi ilmoitetaan kuitenkin osingon saajan kotivaltio. Lisäksi on annettava tieto siitä, onko osingonmaksun perusteena olevan osakkeen omistusoikeus hallintarekisteröity ja hallitaanko osaketta omaan vai toisen lukuun.

Suomessa asuvan henkilön tulovero julkisesti noteeratusta yhtiöstä saadusta osingosta

Suomessa yleisesti verovelvollisen henkilön veroprosentti pääomatuloista on tuloverolain (1535/1992) 124 §:n mukaan 30 prosenttia. Siltä osin kuin verovelvollisen verotettavan pääomatulon määrä ylittää 30 000 euroa, pääomatulosta suoritetaan veroa 34 prosenttia. Lain 33 a §:n mukaan julkisesti noteeratusta yhtiöstä saadusta osingosta 85 prosenttia on pääomatuloa ja 15 prosenttia verovapaata tuloa. Tämä tarkoittaa sitä, että osinkojen efektiiviset veroprosentit ovat 25,5 prosenttia ja 28,9 prosenttia. Ennakkoperintäasetuksen (1124/1996) 15 § 1 momentin 3 kohdan mukaan tuloverolain 33 a §:ssä tarkoitettu julkisesti noteeratun yhtiön maksamasta osingosta ja sen sijaan maksetusta sijaisosingosta ennakonpidätys on 25,5 prosenttia.

2.2 Kansainvälinen kehitys sekä ulkomaiden ja EU:n lainsäädäntö

2.2.1 FISCO-työryhmä ja komission suositus

Komissio antoi lokakuussa 2009 suosituksen (K(2009)7924 lopullinen) lähdeveron alentamiseen sovellettavista menettelyistä. Suosituksen taustalla oli niin kutsutun Giovannini-työryhmän raportit *Crossborder clearing and settlement arrangements in the European Union* (2001) ja *Report on EU Clearing and Settlement* (2003) sekä niin kutsutun FISCO-asiantuntijaryhmän (Fiscal Compliance Experts' Group) raportit *Fact-Finding Study on Fiscal Compliance Procedures Related to Clearing and Settlement within the EU* (2006) ja *Solutions to Fiscal Compliance Barriers Related to Post-Trading within the EU* (2007).

Suosituksessa lähdetään siitä, että lähdeveromenettelyt yksinkertaistuisivat olennaisesti, jos verosopimuksen nojalla alennettua lähdeverokantaa sovellettaisiin tulon lähteellä veronpalautusmenettelyn sijaan. Tämä vastaa Suomessa voimassa olevaa lainsäädäntöä. Suosituksessa katsotaan, että tietyin edellytyksin EFTA-maihin sijoittautuneita säilyttäjiä olisi kohdeltava samoin kuin jäsenvaltioihin sijoittautuneita säilyttäjiä. Lisäksi suosituksessa todetaan, että jos säilyttäjien sallittaisiin välittää vain koostetietoja lähdeverokannoista toimeksiantoketjussa seuraavana olevalle säilyttäjälle, kaikki osapuolet saavuttaisivat tuntuvia säästöjä, mutta tietosuoja- tai kilpailuongelmilta vältyttäisiin, kun asiakkaiden tietoja ei välitettäisi säilyttäjältä toiselle.

Suosituksessa esitetään sijoittajaa lähinnä olevaa tiedotusasiamiestä veronpidätyksen suorittavaksi asiamieheksi. Tiedotusasiamiehellä tarkoitetaan suosituksessa säilyttäjää, jolla on lähdejäsenvaltion antamat valtuudet tarkistaa sijoittajan oikeus alennettuun verokantaan ja välittää tämä tieto toimeksiantoketjun seuraavalle säilyttäjälle, jolloin tieto päättyy lopulta veronpidätyksen suorittavalle asiamiehelle. Veronpidätyksen suorittavalla asiamiehellä tarkoitetaan tiedotusasiamiestä, joka on saanut lähdejäsenvaltiolta valtuudet periä vero tuloa maksettaessa ja soveltaa mahdollisesti alennettua verokantaa sekä tilittää peritty vero lähdejäsenvaltion veroviranomaiselle.

Kun toimeksiantoketjussa on useita tiedotusasiemiehiä, sijoittajaa lähinnä olevan tiedotusasiamiehen olisi tarkistettava, onko sijoittaja oikeutettu alennettuun verokantaan, ja toimitettava sijoittajakohtaiset tiedot lähdevaltiolle joko vuosittain tai pyynnöstä. Toimeksiantoketjun jokaisen tiedotusasiamiehen olisi välitettävä lähdeverokantaa koskevat koostetiedot ketjun seuraavalle tiedotusasiamiehelle, kunnes tieto päättyy veronpidätyksen suorittavalle asiamiehelle. Veronpidätyksen suorittavan asiamiehen olisi sovellettava alennettua verokantaa tulon lähteellä saamiensa lähdeverokantaa koskevien koostetietojen perusteella.

2.2.2 OECD ja TRACE

Tammikuussa 2013 OECD julkaisi TRACE Implementation Package for the adoption of the Authorised Intermediary system -nimisen mallin valtioille, jotka haluavat soveltaa niin sanottua Authorised Intermediary ("AI") -järjestelmää. Treaty Relief and Compliance Enhancement Group eli TRACE-ryhmän mallissa on tavoitteena verosopimusten mukaisten etujen antaminen arvopaperin tuottoja maksettaessa sekä verotuksessa tarvittavien tietojen toimittaminen. Sijoittajia lähinnä oleva auktorisoitu, rekisteriin merkitty toimija tunnistaisi lopullisen sijoittajan ja lähettäisi säilyttäjaketjun kautta osingonmaksajalle tiedon sijoittajien asuinvaltioista, jolloin ennakonpidätys tai lähdevero voitaisiin periä oikeamääräisenä ja nettomäärä maksaa välittömästi sijoittajalle. Säilyttäjä toimittaisi verotusta varten saajakohtaiset vuosi-ilmoitukset asiakkaiden osingoista ja niistä perityistä veroista kotimaisten säilyttäjien tapaan. TRACE-mallin valmistelussa on alusta saakka ollut mukana Business and Industry Advisory Committee – BIAC. Se on hyväksynyt järjestelmän ja kannustaa valtiota sen ottamisessa käyttöön. Mallissa on standardoidut menetelmät muun ohessa sijoittajan verotuksellisen asuinvaltion tunnistamiseksi sekä tietojen toimittamiseksi. Järjestelmän keskeisenä lähtökohtana on toimijoiden ankara vastuu virheellisten tietojen johdosta aiheutuneesta alipidätyksestä. Vastuun seuraamukset on katsottu asian luonteen vuoksi kuuluvan kansallisen lainsäädännön alaan.

Asiakkaaksi tuleva investoija antaa itse annetun todistuksen (Investor self-declaration), jonka perusteella selvitetään tämän verotuksellinen asuinvaltio. Säilyttäjä joutuu tarkistamaan todistuksen ja varmistamaan, että se on johdonmukainen asiakkaan muiden tietojen kanssa. Todistus on vaihtoehto kotipaikkatodistukselle ja asiakkaan on ilmoitettava mahdollisista muutoksista.

Sijoittajaa lähinnä oleva säilyttäjä tekee arvopaperin liikkeeseenlaskijan asuinvaltion verohallinnon kanssa sopimuksen ja voi toimia hyväksytyinä tietoasiamiehenä sekä veroagenttina. Sama oikeusvaikutus voidaan saada myös siten, että säilyttäjä rekisteröityy arvopaperin liikkeeseenlaskijan asuinvaltion pitämään rekisteriin. Säilyttäjän tulee esittää selvitys siitä, että siihen sovelletaan rahanpesusäännöksiä (Know Your Customer -rules, anti-money laundering rules) ja että se on sijoittautunut sellaiseen valtioon, jossa ne ovat voimassa. Järjestelmään kuuluu myös ulkopuolisen ja riippumattoman tahon tekemä tarkastus. Hyväksytyllä säilyttäjällä on velvollisuus hankkia ulkopuolinen itsenäinen tarkastaja tarkastamaan, että hyväksytyyn säilyttäjän järjestelmä toimii tarkoitetulla tavalla. Ulkopuolisen tekemä tarkastus nähdään vaihtoehtona sille, että useammasta kymmenestä valtiosta verotarkastajat tulevat tutkimaan samoja tietoja.

Kun TRACE-malli esiteltiin, sen käyttöönottoon liittyi riskejä, jotka liittyivät pankeilla olevien asiakastietojen puutteellisuuteen sekä haluttomuuteen investoida ATK-ohjelmiin. Tilanne on tältä osin olennaisesti muuttunut kansainvälisen automaattisen tietojenvaihdon kehityksen myötä.

TRACE-mallia on myöhemmin päivitetty vastaamaan automaattisen tietojenvaihdon kehitystä, jolloin finanssilaitokset voivat käyttää osittain samoja instrumentteja.

2.2.3 Kansainvälinen kehitys automaattisessa tietojenvaihdossa

Kansainvälinen automaattinen tietojenvaihto laajenee OECD:n heinäkuussa 2014 julkaiseman yhteisen raportointistandardin (Common Reporting Standard - CRS) mukaisesti. Tietojenvaihto alkaa vuonna 2017 koskien verovuoden 2016 tietoja. Tässä vaiheessa on mukana noin 50 lainkäyttöaluetta, mukaan lukien kaikki EU-valtiot, paitsi Itävalta, joka sai poikkeuksen

aloittaa 2018. Yhteensä noin 100 lainkäyttöaluetta on antanut poliittisen sitoumuksen finanssilitietojen automaattisesta tietojenvaihdosta. Suurin osa on liittynyt lokakuussa 2014 tehtyyn monenkeskiseen toimivaltaisten viranomaisten sopimukseen finanssilitietojen automaattisesta vaihtamisesta (SopS 62/2015). Eräät lainkäyttöalueet ovat valinneet kahdenvälisen lähestymistavan. Suomi on tehnyt Singaporen kanssa verosopimuksen nojalla kahdenvälisen toimivaltaisten viranomaisten välisen sopimuksen, joka sisältää samat asiat kuin edellä mainittu monenkeskinen sopimus. Euroopan unionissa samat säännökset sisältyvät neuvoston direktiiviin direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (virka-apudirektiivin pakollista automaattista verotietojenvaihtoa koskeva muutosdirektiivi) (COM(2013) 348 final), jäljempänä *virka-apudirektiivi*. Suomessa nämä on saatettu voimaan verotusmenettelylain 17 b §:llä (1704/2015) ja 17 c §:llä (226/2016).

CRS:ssä ja virka-apudirektiivissä käytetty käsite finanssilaitos on hyvin kattava ja käsittää laajasti mahdolliset finanssivarojen säilytykset ja muun asiakkaan varojen hallinnon. Määritelmän mukaan finanssilaitos tarkoittaa säilytyslaitosta, talletuslaitosta, sijoitusyksikköä tai määriteltyä vakuutusyhtiötä.

Lainkäyttöalueiden välillä vaihdetaan automaattisesti varoja ja pääomatuloja koskevia tilitietoja. Standardi edellyttää, että pankit ja muut finanssilaitokset tutkivat ja tunnistavat asiakkaansa ja näiden verotuksellisen asuinvaltion, keräävät näiden tilitiedot ja lähettävät nämä tiedot asuinvaltionsa verohallinnolle. Tämä verohallinto lähettää automaattisesti nämä tilitiedot näiden verovelvollisten asuinvaltioiden veroviranomaisille. Tiedot sisältävät myös asiakkaan veronumeron hänen verotuksellisessa asuinvaltiossa, joten tieto voidaan yhdistää esimerkiksi suomalaiseen verovelvolliseen. Tieto on kumulatiivisessa muodossa eli siinä on finanssilaitoksen hallussa olevat asiakkaan tilien saldotiedon 31.12. ja tiedot tilillä säilytyksessä oleville varoille kalenterivuonna maksettujen osinkojen, korkojen, myynti- ja lunastushintojen sekä muiden tuottojen yhteismäärästä. Kyseessä on siis finanssilaitoksen hallussa olevat tiedot sekä Suomesta että muualta saaduista tuloista.

2.2.4 Ulkomaiden lainsäädäntöä

Selvitys kesken

2.3 Nykytilan arviointi

Verohallinto on 5.7.2010 antanut Hallintarekisteröidyille osakkeenomistajille maksettujen osinkojen lähdeveromenettelyn yleisanalyysi -nimisen raportin. Siinä oli selvityksen kohteena vuosina 2005—2008 maksetut osingot.

Raportin mukaan: ”Verovalvonnan näkökulmasta keskeisimpänä havaintona voidaan todeta, että verotuksen lopputuloksen oikeellisuuden valvominen on hallintarekisteröityjen osakkeenomistajien osalta erityisen vaikeaa, osin mahdotonta. Lähtökohtaisena ongelmana on arvo-osuusjärjestelmän käytännössä viranomaissalainen omistuksen hallintarekisteröinti. Hallintarekisteröidyssä omistuksessa verovalvontaa varten tarvittavat tiedot ovat ulkomailla, usein maissa, joista pankkitietoja on käytännössä erittäin vaikeaa saada verotusta varten. Verovalvontaa vaikeuttavat lisäksi lähdeveron yksinkertaistettu ilmoitusmenettely ja osin epäselväksi koettu verovastuu.

Selvitystyöryhmä ehdottaa muun ohessa, että yksinkertaistetusta ilmoitusmenettelystä luovutaan, laiminlyöntimaksua kehitetään ja verovastuita selkeytetään siten, että jollakin osapuolella on aina myös taloudellinen verovastuu.

Selvitystyöryhmä toteaa, että lopputuloksen oikeellisuuden valvontaa ei voida jättää yksin yhtiöiden ja tilinhoitajien vastuulle. Verohallinto tarvitsee toimivaa ja kustannustehokasta valvontaansa varten kaikkien alle yleisen veroprosentin (28 %) saaneiden tietoja. Tiedot olisivat tarpeen myös Pohjoismaista ja muuta kansainvälistä yhteistyötä varten. Kansainvälinen tietojenvaihto palvelisi myös Suomen verovalvontaa. Se, että saajat tosiasiallisesti ovat vuosi-ilmoituksen mukaisesta verotusmaasta, tulee tehokkaimmin valvotuksi saajavaltion veroviranomaisten toimesta. Suomi voi olettaa saavansa tiedon, mikäli annetut vertailutiedot sisältävät virheellisiä tulkintoja. Suomen veroviranomaisille on käytännössä mahdotonta massaluonteisesti tutkia, ovatko esimerkiksi Ruotsin lähdeverolla perityt saajat tosiasiallisesti sinne verovelvollisia.

Lainmuutoksen valmistelun yhteydessä oletettiin, että rekisteriin merkittyjen toimijoiden osalta olisi mahdollista tehdä rajattuja tietopyyntöjä. Selvityksen yhteydessä kuitenkin havaittiin, että rekisteriin merkittyjen toimijoiden määrä on suhteellisen vähäinen ja niiden kautta tapahtuneet osingonmaksut niin suuria, ettei verovalvonnan näkökulmasta ole mahdollista rajata tiedusteluja vain pieniin otantoihin. Käytännössä kohtuullisesti toimiva järjestelmä edellyttäisi joka tapauksessa sitä, että rekisteriin merkitty toimija kokoaisi tiedot itselleen osingonjakohetken jälkeen, viimeistään vuosi-ilmoituksen antamisen aikaan. Käytännössä yksinkertaistettu menettely säästää siis vain suomalaisten tilinhoitajayhteisöjen työtä vuosi-ilmoituksen antamisen yhteydessä.

Kuten Verohallinnon raportista ilmenee, vuonna 2005 tehty uudistus osinkojen lähdeveronnettelyyn on ollut ongelmallinen verovalvonnan kannalta. Koska Verohallinto ei ole voinut saada kattavasti tietoa hallintarekisteröidyistä osakkeista osinkoa saavien henkilöllisyydestä, se ei ole pystynyt varmistamaan heidän kaikkien oikeutta verosopimuksissa sovittuihin veroetuihin. Lisäksi saajatietojen puutteellisuus on ollut ongelmallista lähdeveron palautushakemusten käsittelyn kannalta. Saajatietojen puuttuessa Suomi ei myöskään ole voinut vastata tyhjentävästi kansainvälisten sitoumusten nojalla tehtyihin muiden maiden verohallintojen tietopyyntöihin.

Ongelmalliseksi on koettu myös verovastuun rajoittuneisuus. Toisin kuin Suomessa komission antaman suosituksen ja TRACE-mallin mukaan säilyttäjät ovat vastuussa laiminlyönneistään johtuneista veromenetyksistä. Suomessa vastuu on yksinomaan liikkeellelaskijalla eli osingon maksajalla.

3 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Ehdotusten tavoitteena on mahdollistaa Verohallinnon mahdollisimman kattava tiedonsaanti lopullisista edunsaajista ja siten lisätä hallintarekisteröidylle osakkeelle maksettavan osingon verotuksen oikeellisuutta.

Ehdotuksessa mukaan hallintarekisteröidylle osakkeelle maksettavasta osingosta olisi toimitettava ennakkoperintälain nojalla 50 prosentin ennakonpidätys, mikäli maksajalla ei ole osingon saajan tietoja. Jos rekisteröitynyt säilyttäjä on selvittänyt, että osingon saaja on rajoitetusti verovelvollinen henkilö ja ilmoittanut sen, mutta ei ole toimittanut muita vaadittuja tietoja osingon maksajalle, osingosta olisi perittävä 35 prosentin lähdevero.

Lisäksi ehdotetaan poistettavaksi hallintarekisteröidyistä osakkeista saatujen osinkojen verotuksen yksinkertaistettu menettely. Kansainvälisen sopimuksen soveltamisen edellytyksenä olisi aina, että osingon maksaja varmistaa, että osingon saajaan voidaan soveltaa verosopi-

muksen osinkoa koskevia määräyksiä. Verohallinto saisi tällöin kattavasti tiedot osingon saajista.

Näiden tavoitteiden varmistamiseksi ehdotetaan, että hallintarekisteröityjen osakkeiden säilyttäjien olisi rekisteröidyttävä säilyttäjärekisteriin. Nykyinen ulkomaisten omaisuudenhoitajien rekisterin lopetettaisiin. Tämä muutos ei olisi pelkästään tekninen, vaan rekisteröityneen säilyttäjän oikeudet ja velvollisuudet muuttuisivat olennaisesti. Tästä syystä edellytetään, että omaisuudenhoitajien rekisterissä olevat säilyttäjät joutuvat myös rekisteröitymään säilyttäjärekisteriin.

Hallintarekisteröidyille osakkeille maksetun osingon loppusaajaa koskevan tiedon toimittaisi aina säilyttäjärekisteriin rekisteröitynyt sijoittajaa lähinnä oleva säilyttäjä tai vaihtoehtoisesti rekisteröitynyt säilyttäjä välittäisi tällaisen tiedon, mutta samalla varmistaisi, että hänellä on Verohallinnon tarvitsemat tiedot käytettävissä. Rekisteröidyiltä säilyttäjiltä saatavan tiedon oikeellisuuden parantamiseksi ehdotetaan, että jos säilyttäjä laiminlyö velvollisuutensa ja toimittaa maksajalle osingon saajasta virheellistä tietoa, jonka johdosta lähdeveroa jää perimättä tai ennakonpidätystä toimittamatta, vastaa säilyttäjä tällaisesta verosta. Tämä vastuu verosta olisi ensisijainen maksajan vastuuseen nähden, mutta ei luonnollisestikaan poistaisi maksajan velvollisuutta selvittää, että säilyttäjaketjun toimijat kuuluvat säilyttäjärekisteriin tai ovat ottaneet vastatakseen tietojen oikeellisuudesta. Käytännössä esitetty vastuun lisäys ei poikkeaisi jo olemassa olevasta säilyttäjän siviilioikeudellisesta vastuusta maksajalle.

Jos Suomessa yleisesti verovelvollisen henkilön saamasta osinkotulosta on pidätetty 50 prosentin ennakonpidätys, henkilön tulee ilmoittaa saamansa osinko tulon maksuvuotta seuraavana vuonna veroilmoituksellaan ja selvittää osingosta toimitetun ennakonpidätyksen määrä. Tällöin hänen saamansa osinko katsotaan normaalisti veronalaiseksi tuloksi ja pidätetty ennakko luetaan hyväksi maksettuna verona.

Jos ennakonpidätys on toimitettu rajoitetusti verovelvollisen osingosta, tuloon sovelletaan lähdeverolain 18 § 2 momenttia (826/2014), jonka mukaan jos ennakonpidätys on pidätetty tulosta, josta tulonsaajaa tulee verottaa lähdeveroa koskevien säännösten mukaan, ennakonpidätykseen sovelletaan perittyä lähdeveroa koskevia säännöksiä. Tällöin peritty ennakonpidätys katsotaan lähdeveroksi ja ylimenevä osa lähdeveroksi katsotusta ennakonpidätyksestä palautetaan hakemuksesta lähdeverolain 11 §:n 2 momentin nojalla verovelvolliselle.

4 Esityksen vaikutukset

4.1 Taloudelliset vaikutukset

Ehdotusten tavoitteena on lisätä verotuksen oikeellisuutta. Tämä tavoite pyritään saavuttamaan siten, että muutoksella ei olisi olennaista negatiivista vaikutusta halukkuuteen sijoittaa suomalaisiin julkisesti noteerattuihin yhtiöihin.

Säilyttäjille tulee ainakin alussa lisäkustannuksia, mutta toisaalta nyt ensisijaisesti laajennetaan lähdeverotusmenettelyä, jota aiemmin on sovellettu verosopimuksen perusteella alle 15 prosenttia perityn osingon saajiin, koskemaan kaikkia osingonsaajia. Toimijoilla on siten ollut jo järjestelmät tietojen välittämiseksi.

4.2 Vaikutukset viranomaisten toimintaan

Muutokset parantavat lähdeverotuksen oikeellisuutta ja varmistavat, että hallintarekisteröidyistä osakkeista saaduista osingoista peritään säädetty vero. Samalla mahdollistetaan se, että Verohallinto saa mahdollisimman kattavat tiedot hallintarekisteröidyistä osakkeista osinkoa saavista lopullisista edunsaajista. Tämän johdosta Verohallinto pystyy vastaamaan entistä paremmin myös muiden viranomaisten tietopyyntöihin.

Loppusaajatietojen kattavuuden paraneminen helpottaa lähdeveron palautushakemusten käsittelyä ja lisää tehtävien päätösten oikeellisuutta. Lainmuutos mahdollistaa myös palautteen saamisen toisesta verosopimusvaltiosta tilanteissa, joissa säilyttäjä on ilmoittanut virheellisen asuinvaltiotiedon.

Osinkojen saajatietojen kattavuuden parantuminen antaa lisää mahdollisuuksia vastata kansainvälisen sopimuksen tai direktiivin perusteella ulkomaisesta verohallinnosta tuleviin verotusta koskeviin tietopyyntöihin.

5 Asian valmistelu

5.1 Valmisteluvaiheet ja -aineisto

5.2 Lausunnot ja niiden huomioon ottaminen

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotusten perustelut

1.1 Lähdeverolaki

7 §. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 2 momentti. Sen mukaan hallintarekisteröidylle osakkeelle maksettavaan osinkoon on sovellettava ennakkoperintälain hallintarekisteröidystä osakkeesta saatua osinkoa koskevia säännöksiä, mikäli maksajalla ei ole vaadittavia tietoja osingon saajasta. Jos ehdotetussa 10 b §:ssä tarkoitettu rekisteröitynyt säilyttäjä on selvittänyt, että osingon saaja on rajoitetusti verovelvollinen henkilö, mutta ei ole toimitannut siinä pykälässä vaadittuja muita tietoja osingon maksajalle, osingosta on perittävä 35 prosentin lähdevero. Jos säilyttäjä ei ole rekisteröitynyt säilyttäjärekisteriin, se voi sopia 10 b §:ssä tarkoitettua säilyttäjän kanssa loppusaajatietojen toimittamisesta maksajalle. Jos tällaista sopimusta ei ole tehty, eikä rekisteröitynyt säilyttäjä ole välittänyt maksajalle 10 b §:ssä vaadittavia tietoja, sovelletaan ehdotetun ennakkoperintälain 4 a §:n sääntöjä ja osingosta on toimitettava 50 prosentin ennakonpidätys. Jos Suomessa yleisesti verovelvollinen osingon saaja ei salli tietojensa toimittamista maksajalle, osingosta on myös toimitettava 50 prosentin suuruinen ennakonpidätys.

10 b §. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että yksinkertaistetusta menettelystä luovutaan, mutta säilytetään erityissääteilyä koskien hallintarekisteröityjä osakkeita. Sekä rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä koskevat säännökset että yleinen tietojenvaihtostandardi edellyttävät, että pankit ja muut finanssilaitokset tuntevat ja tunnistavat asiakkaansa, joten yksinkertaistetusta menettelystä luopumista ja loppusaajatietojen toimittamista on pidettävä kohtuullisena vaatimuksena. Lisäksi yleinen tietojenvaihtostandardi edellyttää asiakkaan verotuksellisen asuinvaltion selvittämistä.

Pykälässä säädettäisiin menettelystä, jota noudattamalla hallintarekisteröidylle osakkeelle maksettavaan osinkoon voitaisiin soveltaa Suomen verosopimuksen osinkoa koskevia määräyksiä osinkoa maksettaessa. Lähdeverolain 10 §:n 1 momenttia ei voitaisi enää soveltaa hallintarekisteröidyistä osakkeista saatuihin osinkoihin.

Pykälän 1 momentti edellyttäisi, että osingon maksajan on huolellisesti selvitettävä osingon saajan verotuksellinen asuinvaltio sekä varmistettava verosopimuksen soveltamisen edellytykset. Tarkoitus on, että Verohallinto saa asuinvaltiotiedon, vaikka verosopimusta ei sovellettaisi.

Pykälän 2 momentissa määrätään osinkoa koskevien määräyksien soveltumisen riittävän huolellisesta varmistamisesta. Se edellyttää, että tilinhoitaja ja säilyttäjä sopivat hallintarekisteröidyn osakkeen säilyttämisestä. Tilinhoitajalla tarkoitetaan arvo-osuusjärjestelmästä ja selvitystoiminnasta annetussa laissa (348/2017) tarkoitettua tilinhoitajaa. Säilyttäjällä tarkoitetaan yhteisöä, jolla on sijoituspalvelulain (747/2012), arvo-osuusjärjestelmästä ja selvitystoiminnasta annetun lain, arvo-osuustileistä annetun lain (827/1991) tai arvopaperitileistä annetun lain (750/2012) nojalla oikeus harjoittaa säilytystoimintaa eli sopimukseen perustuvaa arvopaperien hallintaa asiakkaan lukuun. Säilyttäjiä voivat olla esimerkiksi luottolaitokset, sijoituspalveluyritykset ja arvopaperikeskus.

Sopimuksen mukaan osingonsaajaa lähinnä olevan säilyttäjän tulee ilmoittaa osingonmaksua varten valtio, jossa osingon saajalla on kotipaikka sekä muut tarvittavat loppusaajatiedot. Suomen ja saajan asuinvaltion välisen kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskevan sopimuksen soveltamisen edellytyksenä säilyttäjän tulee vakuuttaa, että sopimuksen osinkoa kos-

kevat määräykset soveltuvat osingon saajaan sekä sitoutua ilmoittamaan välittömästi tilinhoitajalle soveltamisen edellytyksissä tapahtuneista muutoksista.

Pykälän 3 momentissa olisi säilyttäjää koskevat vaatimukset. Siinä veloitetaan säilyttäjä rekisteröitymään säilyttäjärekisteriin, joka tulee nykyisen ulkomaisten omaisuudenhoitajien rekisterin tilalle. Tavoitteena on, että kaikki suomalaisten yhtiöiden liikkeeseen laskemien hallintarekisteröityjen osakkeiden säilyttäjät rekisteröityisivät omaisuudenhoitajien rekisteriin, jolloin ne saavat etuisuuksia ja niihin voidaan kohdistaa vaatimuksia.

Säilyttäjän kotipaikan tulee olla Euroopan unionin alueella tai sellaisessa valtiossa, jonka kanssa Suomella on kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskeva sopimus, ja kansainvälinen sopimus, jonka nojalla suomalaisen veron periminen on mahdollista. Näillä keinoilla varmistetaan Verohallinnon tietojensaanti ja veron periminen silloin, kun veroa ei ole peritty oikeamääräisesti säilyttäjän laiminlyöntien johdosta. Euroopan unionin alueella tämä onnistuu virka-apudirektiivin nojalla. Muiden lainkäyttöalueiden osalta edellytetään sekä verosopimusta että sopimusta, joka mahdollistaa veron perimisen. Lisäksi edellytetään, että rahanpesun välttämistä koskevat säännökset sitovat säilyttäjää ja siihen sovelletaan yleistä tietojenvaihtostandardia. Tällöin säilyttäjä on tunnistanut asiakkaansa ja tietää tämän verotuksellisen asuinvaltion. Säilyttäjä voi myös käyttää yleisen tietojenvaihtostandardin mukaista itse annettua todistusta osingonsaajan asuinvaltion selvittämisessä edellyttäen, että siten saadaan Verohallinnon vaatimat tiedot. Lisäksi sijoittajan itse antaman todistuksen tausta-aineisto tulee pyynnöstä olla Verohallinnon käytettävissä.

Pykälän 4 momentissa säädetään maksajan ja rekisteröityneen säilyttäjän vastuusta, jos sen laiminlyöntien johdosta jää veroa perimättä. Tavoitteena on selkeyttää rekisteröityneen säilyttäjän ja maksajan vastuuta. Maksaja ja rekisteriin merkitty säilyttäjä ovat yhteisvastuullisia osingonsaajan tutkimisesta, tunnistamisesta ja ilmoittamisesta. Ilmoitukset ja maksuvuoden aikana tehtävät oma-aloitteiset oikaisut veron määrään on tehtävä maksajan nimellä. Rekisteriin merkitylle säilyttäjälle säädetään ensisijainen vastuu tilanteissa, joissa sen laiminlyöntien perusteella on veroa perimättä ja tilittämättä. Tarkoituksena on, että Verohallinto voi kohdistaa jälkikäteisvalvonnassa havaituista laiminlyönneistä johtuvat veroseuraamukset rekisteröityneelle säilyttäjälle maksajan sijaan. Maksaja on yhteisesti vastuussa näistä virheistä ja Verohallinto voi määrätä sille veroseuraamukset maksettaviksi esimerkiksi tilanteissa, joissa säilyttäjä ei ole enää rekisteröity, ei ole olemassa virheen havaitsemishetkellä tai rekisteriin merkitty ulkomainen säilyttäjä jättää verot maksamatta. Ennakkoperintälakiin ehdotetaan vastaava säännöstä, jos ennakonpidätys jää toimittamatta ja osingonsaaja on Suomessa yleisesti verovelvollinen. Säilyttäjä sitoutuu rekisteröinnillä henkilökohtaiseen vastuuseen ja vero voidaan periä virka-apuna säilyttäjän asuinvaltiosta. Verovastuu voi johtaa siihen, että asiakas ohjataan hakemaan lähdeveronpalautusta Verohallinnolta, jos säilyttäjä ei pysty luotettavasti selvittämään asiakkaansa oikeuksia verosopimuksen mukaisiin etuuksiin. Tämä tulee lisäämään Verohallinnon työmäärää, mutta toisaalta tällöin Verohallinto voi kohdistaa resurssinsa epäselviin tapauksiin, joiden osalta säilyttäjät ovat jo käytännössä tehneet riskianalyysin.

Pykälän 5 momentissa säädetään rekisteröimättömän säilyttäjän mahdollisuudesta käyttää rekisteröitynyttä säilyttäjää välittämään vastaavat tiedot. Rekisteröityneen säilyttäjän on tällöin luonnollisesti varmistettava, että sillä on vaaditut tiedot ja että se myös saa kaikki Verohallinnon verotuksen oikeellisuuden selvittämiseksi tarvitsemat tiedot. Rekisteröitynyt säilyttäjä vastaa myös tällöin tietojen oikeellisuudesta ja se voi sopia sopimuksessaan rekisteröimättömän säilyttäjän kanssa mahdollisen verovastuun jakamisesta.

10 c §. Pykälää muutetaan vaihtamalla nimenmuutoksen edellyttämällä tavalla ulkomaisten omaisuudenhoitajien rekisterin tilalle säilyttäjärekisteri. Koska muutos ei ole pelkästään tekni-

nen, vaan säilyttäjien oikeudet ja velvollisuudet muuttuvat olennaisesti, on nykyisten ulkomaisten omaisuudenhoitajien rekisteriin rekisteröityneiden säilyttäjien rekisteröidyttävä uuteen säilyttäjärekisteriin. Lisäksi rekisteröintiä edellytetään myös kotimaisilta säilyttäjiltä.

Voimaantulosäännöksen mukaan säilyttäjät voisivat hakea rekisteröitymistä säilyttäjärekisteriin 6 kuukautta ennen lain soveltamisen alkamista. Rekisteröinti ulkomaisten omaisuudenhoitajien rekisterissä päättyy tämän lain soveltamisen alkaessa.

1.2 Ennakkoperintälaki

4 a §. *Vastaavuusvaatimuksesta poikkeaminen maksettaessa osinkoa hallintarekisteröidylle osakkeelle.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 a §, jonka mukaan osingon maksajan on toimitettava hallintarekisteröidylle osakkeelle maksettavasta osingosta 50 prosentin suuruinen ennakonpidätys, jos maksaja ei saa selvitystä osingon lopullisesta saajasta. Jos ehdotetun lähdeverolain 10 b §:n tarkoittama rekisteröitynyt säilyttäjä on selvittänyt, että osakkeen omistaja on Suomessa rajoitetusti verovelvollinen henkilö, ennakonpidätystä ei toimiteta, vaan sovelletaan lähdeverolakia ja siihen ehdotettua uutta 7 § 2 momenttia.

Lisäksi pykälän 2 momentin mukaan ehdotetun 10 b §:n mukainen verovastuu koskisi myös säilyttäjän laiminlyönnistä johtuvaa virhettä hallintarekisteröidylle osakkeelle maksetun osingon ennakonpidätyksessä.

Pykälän 3 momentin mukaan osingon maksajalle tai säilyttäjälle veron määräämispäätöksellä määrättyyn veroon ei sovellettaisi oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä (768/2016) annetun lain 51 §:n 3 momentin säännöstä, jonka mukaan: ”Jos Verohallinto on jo määrännyt veron suorituksen maksajalle, vero poistetaan viran puolesta, jos suorituksen saaja on maksanut suorituksesta maksettavat verot ja maksut tai niitä ei ole ollut maksettava.” Hallintarekisteröidylle osakkeelle maksetusta osingosta kahteen kertaan maksetun veron selvittäminen on erittäin haastavaa, joten palautuksen on perustuttava luotettavaan selvitykseen molemmista osingonmaksuista. Jos pystytään luotettavasti selvittämään, että vero on maksettu kahteen kertaan, niin liikaa maksettu vero poistetaan hakemuksesta.

1.3 Verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annettu laki

9 §. *Säilyttäjärekisterin julkiset tiedot.* Pykälän otsikkoon ja tekstiin muutetaan ulkomaisten omaisuudenhoitajien rekisterin tilalle säilyttäjärekisteri.

2 Voimaantulo

Lait ovat tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2018. Hallintarekisteröidylle osakkeille maksettavien osinkojen lähdeverotusta ja ennakonpidätystä koskevia säännöksiä sovellettaisiin ensimmäisen kerran osinkoon, joka maksetaan 1 päivänä tammikuuta 201 tai sen jälkeen. Säilyttäjät voisivat hakea rekisteröitymistä 10 c §:ssä tarkoitettuun säilyttäjärekisteriin 6 kuukautta ennen lain soveltamisen alkamista. Rekisteröinti ulkomaisten omaisuudenhoitajien rekisterin päättyisi lain soveltamisen alkaessa.

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) 10 b § ja 10 c §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 10 b § laeissa 970/2005 ja 510/2010 sekä 10 c §:n 1 momentti laissa 970/2005, ja
lisätään 7 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1516/2011, 1240/2013 ja 975/2014, uusi 2 momentti seuraavasti:

7 §

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, hallintarekisteröidylle osakkeelle maksettavaan osinkoon on sovellettava ennakkoperintälain hallintarekisteröidystä osakkeesta saatua osinkoa koskevia säännöksiä, mikäli maksajalla ei ole osingon saajan tietoja. Jos 10 b §:ssä tarkoitettu rekisteröitynyt säilyttäjä on selvittänyt, että osingon saaja on rajoitetusti verovelvollinen henkilö ja ilmoittanut saajan asuinvaltion, mutta ei ole toimittanut siinä pykälässä vaadittuja muita tietoja osingon maksajalle on perittävä 35 prosentin lähdevero.

10 b §

Poiketen siitä, mitä 10 §:n 1 momentissa säädetään, maksettaessa osinkoa hallintarekisteröidylle osakkeelle on sovellettava tämän pykälän säännöksiä. Maksajan on huolellisesti selvitettävä osingon saajan asuinvaltio sekä varmistettava 1 §:ssä tarkoitetun kansainvälisen sopimuksen määräyksien soveltamisen edellytykset.

Selvityksenä osinkoa koskevien määräyksien soveltumisen riittävän huolellisesta varmistamisesta pidetään sopimusta, jossa tilinhoitaja ja säilyttäjä sopivat hallintarekisteröidyn osakkeen säilyttämisestä. Sopimuksen mukaan osingonsaajaa lähinnä olevan säilyttäjän tulee ilmoittaa osingonmaksua varten osingon saajan nimi, syntymäaika sekä osoite verotuksellisessa asuinvaltiossa, verotunniste asuinvaltiossa, jos sellainen myönnetään sekä mahdollinen muu virallinen tunnistetieto. Lisäksi säilyttäjän on 1 §:ssä tarkoitetun sopimuksen soveltamista varten vakuutettava, että Suomen ja kyseisen valtion välisen 1 §:ssä tarkoitetun sopimuksen osinkoa koskevia määräyksiä sovelletaan osingon saajaan ja sitoutua ilmoittamaan välittömästi tilinhoitajalle sopimuksen soveltamisen edellytyksissä tapahtuneista muutoksista. Säilyttäjän on myös pyydettäessä toimitettava asianomaisen valtion veroviranomaisen antama todistus osingon saajan verotuksellisesta asuinvaltiosta tai muu luotettava selvitys saajan asuinvaltiosta ja siitä, että kansainvälisen sopimuksen osinkoa koskevia määräyksiä sovelletaan osingon saajaan.

Lisäksi säilyttäjän on oltava osingonjakohetkellä merkittynä Verohallinnon ylläpitämässä säilyttäjärekisterissä. Säilyttäjän kotipaikka tulee olla Euroopan unionin alueella tai sellaisessa valtiossa, jonka kanssa Suomella on kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskeva sopimus, ja kansainvälinen sopimus, jonka nojalla suomalaisen veron periminen on mahdollista. Säilyttäjä voi myös olla muualle sijoittautuneen säilyttäjän sivuliike tällaisessa valtiossa. Säilyttäjän on tunnettava asiakkaansa ja sen on sovellettava verotusmenettelylain 17 b ja c §:ssä tarkoitettua menettelyä asiakkaitensa tunnistamiseen.

Rekisteröitynyt säilyttäjä on vastuussa laiminlyöntinsä johdosta perimättä jääneestä verosta. Jos osingonsaajaa lähinnä oleva säilyttäjä ei ole rekisteröitynyt säilyttäjärekisteriin, voi rekisteröitynyt säilyttäjä välittää vastaavat tiedot. Rekisteröityneen säilyttäjän on varmistettava, että se myös saa kaikki Verohallinnon tarvitsemat tiedot.

10 c §

Säilyttäjä rekisteröidään säilyttäjärekisteriin hakemuksesta. Hakemuksessa on ilmoitettava hakijan yksilöimiseksi tarpeelliset tiedot, selvitys 10 b §:n 3 momentin edellytysten täyttymisestä ja yhteystiedot. Lisäksi hakijan on vakuutettava, että sen tekemät hallintarekisteröityjen osakkeiden säilyttämistä koskevat sopimukset täyttävät 10 b §:n 2 momentin edellytykset.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lain 10 b—10 c §:ää sovelletaan osinkoon, joka maksetaan 1 päivänä tammikuuta 20 tai sen jälkeen.

Säilyttäjät voivat hakea rekisteröitymistä 10 c §:ssä tarkoitettuun säilyttäjärekisteriin 6 kuukautta ennen lain soveltamisen alkamista. Rekisteröinti ulkomaisten omaisuudenhoitajien rekisterin päättyy tämän lain soveltamisen alkaessa.

2.

Laki

ennakkoperintälain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään ennakkoperintälakiin (1118/1996) uusi 4 a § seuraavasti:

4 a §

Vastaavuusvaatimuksesta poikkeaminen maksettaessa osinkoa hallintarekisteröidylle osakkeelle

Jos maksaja ei ole saanut hallintarekisteröidylle osakkeelle maksettavan osingon saajasta rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) 10 b §:ssä (XXX/2017) määrättyjä tietoja, on osingosta toimitettava 50 prosentin suuruinen ennakonpidätys.

Vastaavasti, mitä rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 10 b § 4 momentissa (XXX/2017) määrätään rekisteröidyn säilyttäjän vastuusta perimättömästä lähdeverosta, sovelletaan pidättämättä jääneeseen ennakkoon.

Osingon maksajalle tai säilyttäjälle veron määräämispäätöksellä määrättyyn veroon ei sovelleta oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain (768/2016) 51 §:n 3 momentin säännöstä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

3.

Laki

verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 9 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain (1346/1999) 9 §, sellaisena kuin se on laissa 971/2005, seuraavasti:

9 §

Säilyttäjärekisterin julkiset tiedot

Rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain (627/1978) 10 c §:ssä tarkoitetun säilyttäjärekisterin tiedoista julkisia ovat yhteisön nimi sekä tunnus tai muu vastaava yksilöintitieto.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Helsingissä päivänä kuuta 2017

1.

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) 10 b § ja 10 c §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 10 b § laeissa 970/2005 ja 510/2010 sekä 10 c §:n 1 momentti laissa 970/2005, ja
lisätään 7 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1516/2011, 1240/2013 ja 975/2014, uusi 2 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

7 §

7 §

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, hallintarekisteröidylle osakkeelle maksettavaan osinkoon on sovellettava ennakkoperintälain hallintarekisteröidystä osakkeesta saatua osinkoa koskevia säännöksiä, mikäli maksajalla ei ole osingon saajan tietoja. Jos 10 b §:ssä tarkoitettu rekisteröitynyt säilyttäjä on selvittänyt, että osingon saaja on rajoitetusti verovelvollinen henkilö ja ilmoittanut verosopimuksen mukaisen saajan asuinvaltion, mutta ei ole toimittanut siinä pykälässä vaadittuja muita tietoja osingon maksajalle on perittävä 35 prosentin lähdevero.

10 b §

Poiketen siitä, mitä 10 §:ssä säädetään, hallintarekisteröidylle osakkeelle maksettavasta osingosta peritään lähdeveroa 15 prosenttia, jos maksaja on 2 ja 3 momentissa tarkoitetulla tavalla riittävän huolellisesti varmistanut, että osingon saajaan sovelletaan kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskevan sopimuksen osinkoa koskevia määräyksiä. Jos sopimuksen mukaan Suomella on kuitenkin oikeus periä osingosta veroa enemmän kuin 15 prosenttia, vero peritään sopimuksen mukaisesti.

Selvityksenä osinkoa koskevien määräyk-

10 b §

Poiketen siitä, mitä 10 §:n 1 momentissa säädetään, maksettaessa osinkoa hallintarekisteröidylle osakkeelle on sovellettava tämän pykälän säännöksiä. Maksajan on huolellisesti selvitettävä osingon saajan asuinvaltio sekä varmistettava 1 §:ssä tarkoitetun kansainvälisen sopimuksen määräyksien soveltamisen edellytykset.

Selvityksenä osinkoa koskevien määräyk-

sien soveltumisen riittävän huolellisesta varmistamisesta pidetään sopimusta, jossa *joko* tilinhoitajayhteisö tai tilinhoitajayhteisön asiamies ja ulkomainen omaisuudenhoitaja sopivat hallintarekisteröidyn osakkeen säilyttämisestä. Sopimuksen mukaan omaisuudenhoitajan tulee:

1) ilmoittaa osingonmaksua varten valtio, jossa lopullisen osingon saajan kotipaikka on, ja vakuuttaa, että Suomen ja kyseisen valtion välisen kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskevan sopimuksen osinkoa koskevia määräyksiä sovelletaan osingon saajaan;

2) sitoutua ilmoittamaan välittömästi tilinhoitajayhteisölle tai tämän asiamiehelle 1 kohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevista muutoksista; ja

3) sitoutua pyydettyä ilmoittamaan osingon saajan nimi, syntymäaika, mahdollinen muu virallinen tunnistetieto ja osoite kotivaltiossa sekä toimittamaan asianomaisen valtion veroviranomaisen antama todistus osingon saajan verotuksellisesta asuinvaltios-
ta.

Lisäksi edellytetään, että ulkomaisen omaisuudenhoitajan kotipaikka on sellaisessa valtiossa, jonka kanssa Suomella on kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskeva sopimus. Omaisuudenhoitajasta on myös oltava osingonjakohetkellä merkintä Verohallinnon ylläpitämässä ulkomaisten omaisuudenhoitajien rekisterissä.

Tilinhoitajayhteisön tai tämän asiamiehen on pyynnöstä toimitettava hallintarekisteröidyn osakkeen liikkeeseenlaskijalle 2 momentissa tarkoitettu sopimus tai siitä kopio siltä osin kuin sopimus sisältää 2 momentissa tarkoitettuja tietoja.

sien soveltumisen riittävän huolellisesta varmistamisesta pidetään sopimusta, jossa *tilinhoitaja ja säilyttäjä* sopivat hallintarekisteröidyn osakkeen säilyttämisestä. Sopimuksen mukaan *osingonsaajaa lähinnä olevan säilyttäjän* tulee ilmoittaa osingonmaksua varten *osingon saajan nimi, syntymäaika sekä osoite verotuksellisessa asuinvaltiossa, verotunniste asuinvaltiossa, jos sellainen myönnetään sekä mahdollinen muu virallinen tunnistetieto. Lisäksi säilyttäjän on 1 §:ssä tarkoitettun sopimuksen soveltamista varten vakuutettava, että Suomen ja kyseisen valtion välisen 1 §:ssä tarkoitettun sopimuksen osinkoa koskevia määräyksiä sovelletaan osingon saajaan ja sitoutua ilmoittamaan välittömästi tilinhoitajalle sopimuksen soveltamisen edellytyksissä tapahtuneista muutoksista. Säilyttäjän on myös pyydettyä toimitettava asianomaisen valtion veroviranomaisen antama todistus osingon saajan verotuksellisesta asuinvaltiosta tai muu luotettava selvitys saajan asuinvaltiosta ja siitä, että kansainvälisen sopimuksen osinkoa koskevia määräyksiä sovelletaan osingon saajaan.*

Lisäksi säilyttäjän on oltava osingonjakohetkellä merkittynä Verohallinnon ylläpitämässä säilyttäjärekisterissä. Säilyttäjän kotipaikka tulee olla Euroopan unionin alueella tai sellaisessa valtiossa, jonka kanssa Suomella on kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskeva sopimus, ja kansainvälinen sopimus, jonka nojalla suomalaisen veron periminen on mahdollista. Säilyttäjä voi myös olla myös muualla sijoittautuneen säilyttäjän sivuliike tällaisessa valtiossa. Säilyttäjän on tunnettava asiakkaansa ja sen on sovellettava verotusmenettelylain 17 b ja c §:ssä tarkoitettua menettelyä asiakkaitensa tunnistamiseen.

Rekisteröitynyt säilyttäjä on vastuussa laiminlyöntinsä johdosta perimättä jääneestä verosta.

Jos osingonsaajaa lähinnä oleva säilyttäjä ei ole rekisteröitynyt säilyttäjärekisteriin, voi rekisteröitynyt säilyttäjä välittää vastaavat tiedot. Rekisteröityneen säilyttäjän on varmistettava, että se myös saa kaikki Verohallinnon tarvitsemat tiedot.

10 c §

Merkintä ulkomaisesta omaisuudenhoitajasta ulkomaisten omaisuudenhoitajien rekisteriin tehdään omaisuudenhoitajan hakemuksesta. Hakemuksessa on ilmoitettava hakijan yksilöimiseksi tarpeelliset tiedot ja yhteystiedot. Lisäksi hakijan on vakuutettava, että sen tekemät hallintarekisteröityjen osakkeiden säilyttämistä koskevat sopimukset täyttävät 10 b §:n 2 momentin edellytykset.

10 c §

Säilyttäjä rekisteröidään säilyttäjärekisteriin hakemuksesta. Hakemuksessa on ilmoitettava hakijan yksilöimiseksi tarpeelliset tiedot, *selvitys 10 b §:n 3 momentin edellytysten täyttymisestä* ja yhteystiedot. Lisäksi hakijan on vakuutettava, että sen tekemät hallintarekisteröityjen osakkeiden säilyttämistä koskevat sopimukset täyttävät 10 b §:n 2 momentin edellytykset.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lain 10 b—10 c §:ää sovelletaan osinkoon, joka maksetaan 1 päivänä tammikuuta 20 tai sen jälkeen.

Säilyttäjät voivat hakea rekisteröitymistä 10 c §:ssä tarkoitettuun säilyttäjärekisteriin 6 kuukautta ennen lain soveltamisen alkamista. Rekisteröinti ulkomaisten omaisuudenhoitajien rekisterin päättyy tämän lain soveltamisen alkaessa.

3.

Laki

verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 9 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain (1346/1999) 9 §, sellaisena kuin se on laissa 971/2005, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

9 §

9 §

*Ulkomaisten omaisuudenhoitajien rekisterin
julkiset tiedot*

Säilyttäjärekisterin julkiset tiedot

Rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain (627/1978) 10 c §:ssä tarkoitetun ulkomaisten omaisuudenhoitajien rekisterin tiedoista julkisia ovat yhteisön nimi sekä tunnus tai muu vastaava yksilöintitieto.

Rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain (627/1978) 10 c §:ssä tarkoitetun *säilyttäjärekisterin* tiedoista julkisia ovat yhteisön nimi sekä tunnus tai muu vastaava yksilöintitieto.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .*
